

Trvající trestný čin

Přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je trestným činem trvajícím. I v případě trvajících trestných činů, ale platí, že mezníkem, jenž z hlediska § 12 odst. 11 tr. ř. ukončuje jeden trvající trestný čin, který naplňuje znaky takového trestného činu, a odděluje ho od dalšího, je sdělení obvinění. Pojmem „pokračuje-li v jednání“ uvedeným v § 12 odst. 11 tr. ř. se zde nerozumí jen pokračování v jednání při „pokračování v trestném činu“, ale i pokračování v jednání při „trestných činech trvajících a hromadných“ (arg. „pokračováním v jednání“ jsou i jednotlivé dílčí akty u trestných činů hromadných a udržování protiprávního stavu u trestných činů trvajících, a nikoli tedy jen dílčí akty pokračování v trestném činu; jde tedy o širší pojem než pokračování v trestném činu). Sdělení obvinění tedy přerušuje páchání tohoto trestného činu a tvoří předěl, od kterého se další jednání posuzuje jako samostatný skutek.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 8 Tdo 838/2020-281 ze dne 23.9.2020)

Nejvyšší soud projednal v neveřejném zasedání dovolání nejvyššího státního zástupce podané v neprospěch obviněného M. A., nar. XY v XY, trvale bytem XY, t. č. ve vyhošťovací vazbě ve Vazební věznici Praha-Ruzyně, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. 7 To 79/2020, jako odvolacího soudu v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 3 T 60/2019, a za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 tr. ř. rozhodl tak, že podle § 265k odst. 1 tr. ř. se zrušuje rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. 7 To 79/2020. Podle § 265k odst. 2 tr. ř. se současně zrušují také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Městskému soudu v Praze přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

I. Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. 1. 2020, sp. zn. 3 T 60/2019, byl podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku zrušen výrok o vině přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kterým byl obviněný M. A. uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, který nabyl právní moci dne 4. 4. 2019, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedených výrociích o vině svůj podklad. Obviněný M. A. byl dále uznán vinným pod bodem 1. přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku, pod bodem 2. pokračujícím přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

2. Přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku se měl dopustit tím, že dne 10. 9. 2018 v 22:54 hodin, v XY, ul. XY, v prostorách provozovny H. v L., využil nepozornosti poškozeného S. W. J., který v uvedené době seděl při jednom ze stolů a přes opěradlo židle, na níž seděl, měl zavěšený svůj batoh s obsahem, přisedl si do bezprostřední blízkosti poškozeného a v nestřeženém okamžiku mu z prostoru opěradla židle nepozorovaně odcizil batoh zn. Prada tmavě zelené barvy v hodnotě 10 000 Kč, ve kterém měl poškozený uložen svůj cestovní pas, koženou peněženku zn. Mont Blanc bez hodnoty obsahující finanční hotovost ve výši 400 Euro, což podle přepočtu aktuálního

kurzovního lístku ČNB odpovídá částce 10 260 Kč, a tímto jednáním způsobil poškozenému S. W. J. škodu v celkové výši nejméně 20 260 Kč.

3. Přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku měl spáchat tím, že:

a) dne 10. 9. 2018 v 22:54 hodin se zdržoval na území České republiky, a to v XY, ul. XY, v prostorách provozovny H. v L., přestože si byl vědom toho, že mu byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 19 T 207/2005, který nabyl právní moci dne 17. 2. 2006, uložen mimo jiné trest vyhoštění na dobu neurčitou,

b) i když si byl vědom skutečnosti, že mu byl opakovaně uložen trest vyhoštění z území České republiky, naposledy pak pod identitou M. A., alias S. K., nar. XY, mu byl uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 19 T 207/2005, který nabyl právní moci ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2006, sp. zn. 7 To 24/2006, přičemž po posledním výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2008, sp. zn. 4 T 7/2007, ve výměře 10 let, podepsal dne 3. 8. 2017 při propuštění na svobodu prohlášení, že při realizaci trestu vyhoštění nebude činit problémy, přesto z České republiky nevycestoval, aniž mu v tom cokoli bránilo, na jejím území se neoprávněně zdržoval a dne 26. 1. 2019 v 17:33 hodin byl v XY, ul. XY, v prodejně Billa, kde se dopustil drobné krádeže zboží, kontrolován hlídkou Policie České republiky a zadržen (pozn.: převzato z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019).

4. Obviněný M. A. (dále též jen „obviněný“) byl tímto rozsudkem podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 45 odst. 1 a § 43 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k společnému a souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání třinácti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. V dalším bylo podle § 228 odst. 1 tr. ř. a § 229 odst. 2 tr. ř. rozhodnuto o náhradě škody.

5. Proti uvedenému rozsudku soudu prvního stupně podala státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 odvolání směřující proti výroku o vině i trestu, a to v neprospěch obviněného. Závěr, že odvolání bylo podáno proti výroku o vině i trestu zřetelně vyplývá z jeho obsahu (č. listu 181, 182), a to bez ohledu na nejasnosti ve formálním označení jeho rozsahu a jejich odstraňování a upřesňování (viz č. listu 232).

6. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. 7 To 79/2020, byl k odvolání státní zástupkyně podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušen v celém rozsahu. Podle § 259 odst. 3 tr. ř. bylo znovu rozhodnuto tak, že podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku byl zrušen v trestním příkaze Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, výrok o vině pokračujícím trestným činem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, spáchaným s ním v jednočinném souběhu, a celý výrok o trestu ohledně obviněného M. A. Tento obviněný byl uznán vinným přechinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku a odsouzen podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 45 odst. 1 a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému a společnému trestu za pokračování v trestném činu v trvání 13 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. V dalším bylo podle § 228 odst. 1 a § 229 odst. 2 tr. ř. rozhodnuto o uplatněných

nárocích na náhradu škody.

7. Přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku se měl obviněný podle zjištění odvolacího soudu pod bodem I. dopustit tím, že:

1) dne 10. 9. 2018 ve 22:54 hodin, v XY, ul. XY, v prostorách provozovny H. v L., využil nepozornosti poškozeného S. W. J., který v uvedené době seděl při jednom ze stolů a přes opěradlo židle, na níž seděl, měl zavěšený svůj batoh s obsahem, přisedl si do bezprostřední blízkosti poškozeného a v nestřeženém okamžiku mu z prostoru opěradla židle nepozorovaně odcizil batoh zn. Prada tmavě zelené barvy v hodnotě 10 000 Kč, ve kterém měl poškozený uložen svůj cestovní pas, koženou peněženku zn. Mont Blanc bez hodnoty obsahující finanční hotovost ve výši 400 Euro, což podle přepočtu aktuálního kurzovního lístku ČNB odpovídá částce 10 260 Kč, a tímto jednáním způsobil poškozenému S. W. J. škodu v celkové výši nejméně 20 260 Kč,

2) spolu s již pravomocně odsouzeným M. K. D., nar. XY v XY, dne 6. 12. 2018 v 15:00 hodin v XY, ul. XY, v kavárně „P.“, po společné předchozí domluvě odcizili M. M. finanční hotovost ve výši 30 Euro tak, že M. K. D. sáhl do náprsní kapsy bundy poškozeného, kterou měl přehozenou přes opěradlo židle, a vyndal hotovost ve výši 30 Euro, kterou si uschoval, po celou dobu M. A. jeho jednání kryl svým tělem a pozoroval okolí, zda je někdo nesleduje, poté z kavárny společně odešli a následně byli zadrženi policií, a způsobili tak M. M. škodu ve výši 777 Kč (pozn.: převzato z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018).

8. Dalším výrokem odvolací soud rozhodl tak, že podle § 223 odst. 1 tr. ř. (pozn. nesprávně uvedeno tr. zákoníku) z důvodu § 11 písm. h) tr. ř. zastavil trestní stíhání pro skutky kvalifikované jako trestné činy maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jichž se měl obviněný dopustit tím, že:

1) dne 10. 9. 2018 v 22:54 hodin se zdržoval na území České republiky, a to v XY, ul. XY, v prostorách provozovny H. v L., přestože si byl vědom toho, že mu byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 19 T 207/2005, který nabyl právní moci dne 17. 2. 2006, uložen mimo jiné trest vyhoštění na dobu neurčitou,

2) nejméně dne 6. 12. 2018 se neoprávněně zdržoval na území České republiky, ačkoliv si byl vědom skutečnosti, že mu byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 19 T 207/2005, ze dne 29. 11. 2005, který nabyl právní moci dne 17. 2. 2006, uložen mimo jiné trest vyhoštění z území České republiky na dobu neurčitou (pozn.: tento dílčí útok byl převzat z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018).

II. Dovolání a vyjádření k němu

9. Proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. 7 To 79/2020, podal nejvyšší státní zástupce (dále též „dovolatel“) v neprospěch obviněného dovolání. Odkázal v něm na důvody uvedené v § 265b odst. 1 písm. f) a g) tr. ř., neboť napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o zastavení trestního stíhání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí, a toto rozhodnutí spočívá na jiném nesprávném hmotněprávním posouzení.

10. Dovolatel nesouhlasil se závěry odvolacího soudu, které jej vedly k zastavení trestního stíhání a uložení souhrnného trestu ve vztahu k soudním rozhodnutím ve věci Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 9/2019. Připomněl § 12 odst. 11 tr. ř., podle něhož pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek. Podle § 314b odst. 1 věty druhé tr. ř. ve věci, v níž se konalo zkrácené přípravné řízení, se trestní stíhání zahajuje tím, že návrh státního zástupce na potrestání byl doručen soudu. Citované ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř. se vztahuje nejen na pokračování v trestné činnosti ve smyslu § 116 tr. zákoníku, ale i na pokračování v trestných činech hromadných a trvajících (srov. rozhodnutí

Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2011, sp. zn. 6 Tdo 581/2011). Ve věci, v níž bylo konáno zkrácené přípravné řízení, vzniknou ve zjednodušeném řízení před soudem jeho účinky až doručením návrhu na potrestání soudem obviněnému do vlastních rukou.

11. Rozhodnutí odvolacího soudu je podle dovolatele rozporné již z toho důvodu, že tento soud ve výroku svého rozhodnutí (byť tento údaj nebyl obligatorní náležitostí výroku odsuzujícího rozsudku ve smyslu § 122 odst. 1 tr. ř.) výslovně uvedl, že trestné činy, kterými byl obviněný M. A. uznán vinným rušenými výroky trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, byly spáchány v jednočinném souběhu. Odvolací soud tedy vyslovil, že přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byly spáchány jedním skutkem. Pokud tedy odvolací soud obviněného uznal vinným krádežným skutkem spáchaným dne 6. 12. 2018 a současně zastavil jeho trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že se dne 6. 12. 2018 zdržoval na území České republiky, pak obviněného pro (dle jeho závěrů) tentýž skutek současně jednak odsoudil a jednak zastavil trestní stíhání. Totéž platí i ve vztahu ke skutku spáchanému dne 10. 9. 2018, kde odvolací soud uznal obviněného vinným krádeží spáchanou v restauraci L. v XY a současně zastavil trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že se obviněný v inkriminované době zdržoval na území České republiky.

12. Dovolatel vytkl, že odvolací soud, stejně jako předtím soud nalézací, nepřihlížel k účinkům § 12 odst. 11 tr. ř. Odvolacímu soudu lze přisvědčit v tom směru, že trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je trestným činem trvajícím. Obviněný se tohoto trestného činu dopouštěl jediným kontinuálním jednáním, když po propuštění z nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mu ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 4 T 7/2007 z území České republiky nikdy nevycestoval a neoprávněně se zde zdržoval, čímž udržoval protiprávní stav spočívající v nerespektování uloženého trestu vyhoštění. Takovéto jednání nelze rozdělit na jednotlivé dílčí útoky.

13. Řízení vedenému u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 T 132/2018 předcházelo zkrácené přípravné řízení vedené u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 pod sp. zn. 1 ZK 256/2018, přičemž návrh na potrestání M. A. pro přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byl Obvodnímu soudu pro Prahu 2 doručen dne 8. 12. 2018. Soud pak tento návrh doručil obviněnému do vlastních rukou dne 9. 12. 2018. Pokud tedy obviněný M. A. i po dni 9. 12. 2018 nadále setrval na území České republiky, je toto jednání ve smyslu § 12 odst. 11 tr. ř. nutno posoudit již jako nový skutek.

14. Jestliže byl obviněný M. A. rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, který spáchal nejméně dne 26. 1. 2019, pak takováto soudní rozhodnutí nemohla založit překážku věci rozsouzené ve smyslu § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. ve vztahu ke skutku spočívajícímu v nerespektování uloženého trestu vyhoštění a neoprávněném pobytu na území České republiky v době před 9. 12. 2018, resp. podle výroků soudních rozhodnutí ve dnech 10. 9. 2018 a 6. 12. 2018. Nebylo tudíž důvodu k tomu, aby pro jednání předcházející uvedenému datu 9. 12. 2018 bylo trestní stíhání obviněného M. A. zastaveno jako nepřípustné z důvodů § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř.

15. Správně však podle mínění nejvyššího státního zástupce nepostupoval odvolací soud ani při rozhodování o trestu. Za rozhodný časový mezník pro posouzení podmínek pro ukládání souhrnného trestu je nutno považovat datum 9. 12. 2018, neboť tohoto dne byl obviněnému M. A. doručen trestní příkaz ve věci Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 8 T 132/2018. Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku, přičemž účinky spojené s vyhlášením odsuzujícího rozsudku nastávají ve

smyslu § 314e odst. 7 tr. ř. doručení trestního příkazu obviněnému. Datum 9. 12. 2018 je tedy nutno považovat též za datum prvního vyhlášení odsuzujícího rozsudku ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

16. Skutek, kterým byl obviněný uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, byl spáchán až po tomto datu, konkrétně dne 26. 1. 2019. Se skutky, pro které byl obviněný stíhán v nyní předkládané věci Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 3 T 60/2019 (k němuž došlo 10. 9. 2018), jakož i ve věci Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 8 T 132/2018 (k němuž došlo 6. 12. 2018), tudíž nemohl být v souběhu. V tomto ohledu ovšem nepostupoval správně ani nalézací soud, který sice ukládal souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, avšak zároveň i jako trest společný též za (přejatý) skutek, který byl spáchán po tomto datu. Uložení souhrnného, popřípadě společného trestu tak v nyní předkládané věci Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 3 T 60/2019 přicházelo v úvahu výlučně ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2018.

17. Dovolání je podáváno z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 písm. f) a g) tr. ř. v neprospěch obviněného, neboť nejvyšší státní zástupce měl za to, že v důsledku postupu odvolacího soudu obviněný unikl trestní odpovědnosti za část spáchané trestné činnosti. Trest pak měl být obviněnému v nyní předkládané věci Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 3 T 60/2019 ukládán bez toho, že by byl současně rušen výrok o trestu z rozsudku téhož soudu sp. zn. 6 T 9/2019 ze dne 25. 2. 2019. S ohledem na možnost posouzení přečinů podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku a § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku jako deliktů spáchaných v jednočinném souběhu a pro účely nového posouzení pokračování v trestném činu je však dovolání podáváno proti napadenému rozsudku v celém jeho rozsahu, tedy i proti odsuzujícím výrokům. Z hlediska procesní ekonomie přitom postačí zrušení toliko napadeného rozsudku Městského soudu v Praze, když nápravu je možno učinit i v rámci nového odvolacího řízení.

18. Nejvyšší státní zástupce proto navrhl, aby Nejvyšší soud v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. b) tr. ř.] podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 tr. ř. zrušil napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020 sp. zn. 7 To 79/2020, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, dále aby postupoval podle § 265l odst. 1 tr. ř. a přikázal Městskému soudu v Praze věc v potřebném rozsahu znovu projednat a rozhodnout.

III. Přípustnost dovolání

19. Nejvyšší soud jako soud dovolací zjistil, že dovolání je podle § 265a tr. ř. přípustné, že je podala včas oprávněná osoba a že splňuje náležitosti obsahu dovolání ve smyslu § 265f odst. 1 tr. ř. Poněvadž nebyly splněny podmínky pro odmítnutí dovolání podle § 265i odst. 1 tr. ř., přezkoumal dovolací soud podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž bylo dovolání podáno, v rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadenému rozhodnutí předcházející, a shledal, že dovolání nejvyššího státního zástupce je důvodné.

IV. Důvodnost dovolání

20. Nejvyšší soud úvodem připomíná, že ve vztahu ke všem důvodům dovolání platí, že obsah konkrétně uplatněných námitek, o něž se opírá existence určitého dovolacího důvodu, musí věcně odpovídat zákonnému vymezení takového dovolacího důvodu podle § 265b tr. ř., nestačí jen formální odkaz na příslušné ustanovení obsahující některý z dovolacích důvodů. Nejvyšší státní zástupce odkázal na dovolací důvody uvedené v ustanovení § 265b odst. 1 písm. f) a g) tr. ř. Podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení. Za jiné nesprávné hmotněprávní

posouzení ve smyslu důvodu dovolání uvedeného v ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je možno, pokud jde o výrok o trestu, považovat jen jiné vady tohoto výroku záležející v porušení hmotného práva, než jsou otázky druhu a výměry trestu, jako je např. pochybení soudu v právním závěru o tom, zda měl či neměl být uložen souhrnný trest nebo úhrnný trest, popř. společný trest za pokračování v trestném činu, apod. (viz rozhodnutí uveřejněné pod č. [22/2003](#) Sb. rozh. tr.). Z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže bylo rozhodnuto (mimo jiné) o zastavení trestního stíhání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí. Je tudíž zjevné, že dovolatelem uplatněné námitky lze pod tyto dovolací důvody podřadit.

21. Z hlediska napadeného rozsudku, obsahu dovolání a deklarovaných dovolacích důvodů je významná otázka, zda byly splněny zákonem stanovené podmínky uvedené v § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. pro zastavení trestního stíhání pro skutek popsany v rozsudku odvolacího soudu, kvalifikovaný jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. ř. a zda odvolací soud správně posoudil otázku souběhu trestných činů a zákonné předpoklady pro ukládání souhrnného trestu, konkrétně zda relevantním v tomto kontextu byl právě rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019.

22. V daných souvislostech je namístě z obsahu spisového materiálu rekapitulovat, že na obviněného byla u Obvodního soudu pro Prahu 1 (pod sp. zn. 3 T 60/2019) dne 10. 12. 2019 podána obžaloba pro skutek kvalifikovaný jako dílčí útok pokračování v přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, dílem spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, jehož se měl obviněný dopustit dne 10. 9. 2018 v provozovně H. v L. v XY, popsany v zásadě shodně se skutkem pod bodem 1) rozsudku soudu prvního stupně i odvolacího soudu, a dále pro skutek z téhož dne, jímž se měl dopustit přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku.

23. Soud prvního stupně, jde-li o skutek kvalifikovaný jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku, nepřisvědčil žalobnímu návrhu co do rozsahu odcizených věcí, jejich okruh upravil ve prospěch obviněného, a neztotožnil se ani s právním posouzením skutku jako dílčího útoku pokračování v přečinu krádeže podle § 205 tr. zákoníku, měl-li být dalším dílčím útokem útok uvedený v trestním příkaze Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, doručený obviněnému téhož dne. Podle soudu prvního stupně nebyly splněny podmínky pokračování v trestném činu uvedené v § 116 tr. zákoníku, poněvadž nebyl dán stejný nebo podobný způsob provedení, když předchozí trestnou činnost, za niž byl obviněný odsouzen trestním příkazem pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 T 132/2018, spáchal ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, což vylučuje znak pokračování (bod 17., str. 5 rozsudku). Ke skutku kvalifikovanému jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku vyložil, že jednání takto kvalifikované v žalobním návrhu posoudil jako dílčí útok pokračování v tomto přečinu, přičemž za další dílčí útok byl obviněný již odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 6 T 9/2019 (bod 20., str. 6 rozsudku).

24. Odvolací soud shledal, že přezkoumávaným rozsudkem nalézacího soudu bylo porušeno ustanovení trestního zákoníku. Konstatoval, že obviněný se na území České republiky nepřetržitě zdržuje již od 2. 8. 2017, kdy byl propuštěn z dlouhodobého nepodmíněného trestu odnětí svobody, který mu byl za trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 uložen ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 4 T 7/2007. Dále připomněl obsah soudních rozhodnutí v souvisejících trestních věcech Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 8 T 132/2018 a Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 9/2019.

25. Podle odvolacího soudu žalovaný přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle §

337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je přečinem trvajícím. Měl za to, že ve věci se jedná o překážku věci rozsouzené a že odvolacímu soudu nezbyvá nežli podle § 223 odst. 1 tr. ř. z důvodu § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. trestní stíhání zastavit. Ačkoli to odvolací soud výslovně neuvedl, je z kontextu odůvodnění jeho rozhodnutí (body 3. a 4., str. 4 rozsudku) zřejmé, že za překážku věci rozsouzené považoval odvolací soud pravomocná soudní rozhodnutí ve věci Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 9/2019. Do výroku o zastavení trestního stíhání odvolací soud zahrnul jak dílčí část trvajícího skutku, kterým byl obviněný M. A. uznán vinným v nyní předkládané věci rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. 1. 2020, sp. zn. 3 T 60/2019, tak i dílčí část trvajícího skutku, pro nějž byl obviněný odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018.

26. Na rozdíl od soudu prvního stupně posoudil odvolací soud jednání popsané původně pod bodem 1) výroku rozsudku soudu prvního stupně (krádež dne 10. 9. 2018 v provozovně H. v L. v XY) jako dílčí útok pokračujícího trestného činu krádeže podle § 205 tr. zákoníku, za jehož další útok byl obviněný odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018. Odstranil tak zjevné pochybení soudu prvního stupně při výkladu podmínek pokračování podle § 116 tr. zákoníku, protože spolupachatelství jistě není na překážku závěru o stejném nebo podobném způsobu provedení činu (tento soud patrně zaměnil spolupachatele a účastníka). Vzhledem k tomu odvolací soud zrušil výrok o vině „pokračujícím trestným činem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, spáchaným s ním v jednočinném souběhu“ i o trestu z tohoto trestního příkazu, a dospěl k závěru, že je třeba obviněnému za pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku uložit společný trest. Odvolací soud dále dospěl k závěru, že je dán vztah souběhu tohoto přečinu krádeže ve vztahu k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, za nějž byl obviněný uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, a proto obviněnému za tyto sbíhající se trestné činy uložil společný a souhrnný trest odnětí svobody.

27. Závěry odvolacího soudu však nelze zcela akceptovat, a to ani co do jeho úsudku o splnění zákonných podmínek pro ukládání souhrnného a společného trestu za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, ani co do jeho výkladu podmínek pro zastavení trestního stíhání z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. pro skutky kvalifikované jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jichž se měl dopustit dne 10. 9. 2018 a nejméně dne 6. 12. 2018. Námitky nejvyššího státního zástupce jsou opodstatněné.

28. V daných souvislostech nutno uvést, že trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2018, byl obviněný M. A. uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku (soud neuvedl, že byly spáchaný v jednočinném souběhu), přičemž oba přečiny byly podle výroku o vině označeného trestního příkazu spáchaný dne 6. 12. 2018. Uvedený trestní příkaz stejně jako návrh na potrestání byly obviněnému doručeny dne 9. 12. 2018. Zde je nezbytné pro úplnost poznamenat, že pokud se ve věci konalo zkrácené přípravné řízení, trestní stíhání se zahajuje doručením návrhu na potrestání soudu, k čemuž došlo dne 8. 12. 2018 (§ 314b odst. 1 tr. ř.).

29. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, byl obviněný M. A. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, který spáchal nejméně dne 26. 1. 2019.

30. Pro podmínky ukládání souhrnného trestu není od věci odkázat na § 43 odst. 2 tr. zákoníku, podle

něhož soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku (tj. podle zásad pro ukládání úhrnného trestu), když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším.

31. Připomenout je třeba také ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř., podle něhož trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, proti tomu, proti němuž dřívější stíhání pro týž skutek skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo jiného oprávněného orgánu pravomocně zastaveno, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno.

32. Relevantní pro posouzení věci je nesporně ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř., podle něhož, pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek. Ustálená judikatura soudů vychází z principu, že ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř. se vztahuje rovněž na trvající trestný čin. Sdělení obvinění tedy přerušuje páčání tohoto trestného činu a tvoří předěl, od kterého se další jednání posuzuje jako samostatný skutek. Bylo-li o uvedeném trestném činu konáno zkrácené přípravné řízení, nastávají účinky sdělení obvinění ve smyslu ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř. až doručením návrhu na potrestání obviněnému (viz rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 8. 2006, sp. zn. 10 To 230/2006, uveřejněný pod č. [32/2007](#) Sb. rozh. tr., obdobně i usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 15 Tdo 887/2014, uveřejněné pod č. [17/2015](#) Sb. rozh. tr.).

33. Dovolatel přiléhavě upozornil, že rozhodnutí odvolacího soudu je rozporné již z toho důvodu, že tento soud ve výroku svého rozhodnutí – bez opory ve znění výroku o vině trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018 sp. zn. 8 T 132/2018, a bez bližšího vysvětlení či odůvodnění výslovně uvedl, že trestné činy, kterými byl obviněný M. A. uznán vinným rušenými výroky trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, tj. přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, byly spáchány v jednočinném souběhu. Pokud tedy odvolací soud obviněného uznal vinným přečinem krádeže, jehož se měl dopustit skutkem spáchaným dne 6. 12. 2018 a současně zastavil jeho trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že se dne 6. 12. 2018 zdržoval na území České republiky, pak obviněného pro (podle jeho závěrů) tentýž skutek současně jednak odsoudil a jednak zastavil trestní stíhání. Totéž platí i ve vztahu ke skutku spáchanému dne 10. 9. 2018, kde odvolací soud uznal obviněného vinným krádeží spáchanou v provozovně H. v L. v XY a současně zastavil trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že se obviněný v inkriminované době zdržoval na území České republiky.

34. V obecné rovině je vhodné předeslat, že pro posouzení otázek souvisejících se souběhem trestných činů je rozhodující vymezení pojmu „skutek“ a ujasnění si, kdy jde o jeden skutek a kdy o více skutků. Vícečinný souběh předpokládá více skutků (samostatných útoků) a každý z nich se posuzuje jako samostatný trestný čin. Naproti tomu při jednočinném souběhu jde o skutek jediný. Trestní zákoník ani trestní řád pojem skutku blíže nedefinují, byť se o něm na více místech zmiňují (např. § 38 odst. 2 tr. zákoníku, § 220 odst. 1 tr. ř.), a vymezení tohoto pojmu je tedy ponecháno teorii trestního práva a soudní praxi. Skutek je určitá událost ve vnějším světě záležející v jednání člověka, která může mít znaky jednoho trestného činu, dvou i více trestných činů (jednočinný souběh), anebo nemusí vykazovat znaky žádného trestného činu. Za jeden skutek se v nauce i praxi považují všechny ty projevy vůle pachatele navenek, které jsou příčinou následku významného z hlediska trestního práva, pokud jsou zahrnuty zaviněním (k tomu srov. rozhodnutí pod č. [8/1985](#) Sb. rozh. tr.).

35. Podstatu skutku tvoří jednání. Jednání jako projev vůle ve vnějším světě může záležet jak v jednání omisivním, tak komisivním a může být spácháno úmyslně i z nedbalosti. Rámec aktů zahrnutých do jednání je však určen trestněprávně relevantním konkrétním následkem, jehož musí být jednání příčinou. Jedná se o následek, který je znakem některého jednotlivého trestného činu. Následek ve své konkrétní podobě spojuje dílčí útoky, akty do jednoho skutku a zároveň umožňuje dělit chování člověka na různé skutky (např. aby šlo o jediný skutek, musí být výstřel příčinou usmrcení). Aby se jednalo o jeden skutek, je třeba, aby akt jednání byl příčinou následku, který je znakem skutkové podstaty některého trestného činu a v době jednání pachatel jednal zaviněně, resp. aby jednal v té formě zavinění, která je relevantní pro příslušnou skutkovou podstatu. Hlediskem, které rozlišuje lidské jednání do skutků významných pro trestní právo, je následek. Při posuzování souběhu je tedy třeba především rozhodnout, zda je tu v konkrétním případě jediný skutek nebo více skutků (k tomu srov. NOVOTNÝ, O., VANDUCHOVÁ, M., ŠÁMAL, P. a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. 6. vydání, Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2010, str. 334 až 336, JELÍNEK, J. a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část. 4. vydání. Praha: Leges, 2014, str. 342 až 345, dále např. rozhodnutí uveřejněné pod č. [60/2012](#) Sb. rozh. tr., usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2002, sp. zn. II. ÚS 143/02). Posuzováno právě z hledisek výše uvedených však nelze shledat jediný rozumný důvod, pro který by bylo možné nahlížet na jednání obviněného kvalifikované jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a jeho jednání vykazující znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kterými byl obviněný uznán vinným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, jako na jeden skutek. Obvodní soud pro Prahu 2 správně a opodstatněně spatřoval v jednání obviněného dva skutky a každý z nich posoudil jako samostatný přečin. Přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byly spáchány nikoliv v jednočinném, ale vícečinném souběhu (ostatně právě takovému závěru nasvědčuje co do procesního postupu i rozhodnutí odvolacího soudu).

36. Jak uvedl i nejvyšší státní zástupce, s odvolacím soudem je třeba souhlasit v tom směru, že přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je trestným činem trvajícím. Trvajícím trestným činem je takový čin, kterým pachatel vyvolá protiprávní stav, jež následně udržuje. Znak trvání se vyznačuje plynulostí navozeného protiprávního stavu, který existuje nepřetržitě až do jeho ukončení. Trestné činy trvajícím se posuzují jako jediné jednání, ať protiprávní stav trvá sebedéle. Zákonodárce při vymezení trvajícím trestného činu spatřuje škodlivost činu právě v tom, že pachatel udržuje protiprávní stav a postihováno je toto udržování protiprávního stavu (viz rozhodnutí uveřejněné pod č. [17/2015](#) Sb. rozh. tr.). Obviněný se uvedeného přečinu dopouštěl jediným kontinuálním jednáním, když po propuštění z nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mu ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 4 T 7/2007 z území České republiky nikdy nevycestoval a neoprávněně se zde zdržoval, čímž udržoval protiprávní stav spočívající v nerespektování uloženého trestu vyhoštění. Takovéto jednání nelze rozdělit na jednotlivé dílčí útoky. I v případě trvajících trestných činů, jak již bylo uvedeno, ale platí, že mezníkem, jenž z hlediska § 12 odst. 11 tr. ř. ukončuje jeden trvajícím trestným činem, který naplňuje znaky takového trestného činu, a odděluje ho od dalšího, je sdělení obvinění. Pojmeme „pokračuje-li v jednání“ uvedeným v § 12 odst. 11 tr. ř. se zde totiž nerozumí jen pokračování v jednání při „pokračování v trestném činu“, ale i pokračování v jednání při „trestných činech trvajících a hromadných“ (arg. „pokračováním v jednání“ jsou i jednotlivé dílčí akty u trestných činů hromadných a udržování protiprávního stavu u trestných činů trvajících, a nikoli tedy jen dílčí akty pokračování v trestném činu; jde tedy o širší pojem než pokračování v trestném činu). Sdělení obvinění tedy přerušuje páčání tohoto trestného činu a tvoří předěl, od kterého se další jednání posuzuje jako samostatný skutek. To však odvolací soud ve svém rozhodnutí nerespektoval.

37. Řízení vedenému u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 T 132/2018 předcházelo zkrácené přípravné řízení vedené u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 pod sp. zn. 1 ZK 256/2018,

příčemž návrh na potrestání M. A. pro přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byl Obvodnímu soudu pro Prahu 2 doručen dne 8. 12. 2018. Soud tento návrh doručil obviněnému do vlastních rukou dne 9. 12. 2018 (tohoto dne mu bylo „sděleno obvinění“). Pokud tedy obviněný i po dni 9. 12. 2018 nadále setrval na území České republiky, je toto jednání ve smyslu § 12 odst. 11 tr. ř. nutno posoudit již jako nový skutek.

38. Jestliže byl obviněný rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, který spáchal nejméně dne 26. 1. 2019, pak takováto rozhodnutí nemohla založit překážku věci rozsouzené ve smyslu § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. ve vztahu ke skutku spočívajícímu v nerespektování uloženého trestu vyhoštění a neoprávněném pobytu na území České republiky v době před 9. 12. 2018, resp. podle výroků soudních rozhodnutí ve dnech 10. 9. 2018 a 6. 12. 2018, a nemohla tudíž založit zákonný důvod pro zastavení trestního stíhání podle § 223 odst. 1 tr. ř. z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. pro skutky kvalifikované jako přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. ř. popsané v korespondujícím výroku odvolacího soudu. Tento závěr se však nijak nedotýká vzájemného vztahu mezi „útoky“, jichž se obviněný měl dopustit dne 10. 9. 2018 a nejméně dne 6. 12. 2018, ve světle závěru, že přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je trestným činem trvajícím (nelze jej rozdělit na jednotlivé dílčí útoky), jehož páchání přerušilo doručení návrhu na potrestání obviněnému dne 9. 12. 2018. Bude proto na odvolacím soudu, aby se zabýval otázkou přípustnosti trestního stíhání obviněného pro jednání kvalifikované jako označený přečiny, jehož se měl dopustit dne 10. 9. 2018.

39. Dovolací soud sdílí také názor nejvyššího státního zástupce, že odvolací soud nepostupoval správně ani při rozhodování o trestu. Za určující okolnost je nutno z hlediska posouzení podmínek pro ukládání souhrnného trestu považovat doručení trestního příkazu ve věci Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 8 T 132/2018 obviněnému M. A. dne 9. 12. 2018. Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku, přičemž účinky spojené s vyhlášením odsuzujícího rozsudku nastávají ve smyslu § 314e odst. 7 tr. ř. doručením trestního příkazu obviněnému. Datum 9. 12. 2018 je tedy nutno považovat též za datum vyhlášení odsuzujícího rozsudku ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

40. Skutek, kterým byl obviněný uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, byl spáchán až po tomto datu, konkrétně dne 26. 1. 2019. Se skutky, pro které byl obviněný stíhán v nyní předkládané věci Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 3 T 60/2019 (ze dne 10. 9. 2018), jakož i ve věci Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 8 T 132/2018 (ze dne 6. 12. 2018), tudíž nemohl být v souběhu. Dovolatel správně upozornil, že v tomto ohledu zjevně pochybil i soud prvního stupně, který sice ukládal souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, avšak zároveň i jako trest společný též za (přejetý) skutek, který byl spáchán po tomto datu. Uložení souhrnného (popřípadě i společného) trestu tak v nyní předkládané věci Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 3 T 60/2019 přicházelo v úvahu výlučně ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2018.

41. Bylo tak vyloženo, že odvolací soud nesprávně posoudil existenci důvodu nepřípustnosti trestního stíhání podle § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. a v důsledku toho rozhodl o zastavení trestního stíhání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí, a toto rozhodnutí je tak zatíženo vadou ve smyslu § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. Vzhledem k nesprávné aplikaci ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku o ukládání souhrnného trestu pak výrok o trestu v rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na jiném nesprávném hmotněprávním posouzení, čímž své rozhodnutí Městský soud v Praze zatížil též vadou

ve smyslu § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.

42. Nejvyšší soud z podnětu dovolání nejvyššího státního zástupce podaného v neprospěch obviněného M. A. za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 tr. ř. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. 7 To 79/2020, zrušil. Zrušil také všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a Městskému soudu v Praze přikázal, aby věc obviněného v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Při novém rozhodování je soud vázán právním názorem, který v tomto usnesení vyslovil Nejvyšší soud. Toto rozhodnutí učinil dovolací soud v neveřejném zasedání, neboť je zřejmé, že vady nelze odstranit ve veřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. b) tr. ř.].

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)